

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2019)0066

Prawa dziecka w związku z 30. rocznicą uchwalenia Konwencji o prawach dziecka

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka (2019/2876(RSP))

(2021/C 232/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym ⁽²⁾,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasadę 11 dotyczącą opieki nad dziećmi i wsparcia dla dzieci,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci ⁽³⁾ oraz komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci (COM(2017)0211),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie praw osób interseksualnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 10 Komitetu Praw Dziecka z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie praw dzieci wobec wymiaru sprawiedliwości ds. nieletnich,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 13 Komitetu Praw Dziecka z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0201.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0128.

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

- uwzględniając komentarz ogólny nr 14 Komitetu Praw Dziecka z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie prawa dziecka do uznawania jego dobra za sprawę nadrzędną,
  - uwzględniając art. 37 Konwencji ONZ o prawach dziecka, komentarz ogólny nr 6 Komitetu Praw Dziecka ONZ z dnia 1 września 2005 r. oraz sprawozdanie Komitetu Praw Dziecka ONZ z dnia 28 września 2012 r. zatytułowane „Report of the 2012 Day of General Discussion on the Rights of All Children in the Context of International Migration” [Sprawozdanie z Dnia powszechnej dyskusji na temat praw wszystkich dzieci w kontekście międzynarodowej migracji 2012 r.] ,
  - uwzględniając sprawozdanie UNICEF-u zatytułowane „The State of the World’s Children 2019” [Sytuacja dzieci na świecie 2019],
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 1 Konwencji ONZ o prawach dziecka stanowi, że „w rozumieniu niniejszej konwencji »dziecko« oznacza każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”;
- B. mając na uwadze, że w Europie żyje 100 mln dzieci i że stanowią one ponad 20 % ludności UE, a w krajach rozwijających się dzieci poniżej 18 roku życia stanowią ponad 40 % ludności;
- C. mając na uwadze, że promowanie praw dziecka jest wyraźnym celem polityki UE, zapisanym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którą wymaga się, by we wszystkich działaniach unijnych uwzględnić przede wszystkim najlepszy interes dziecka;
- D. mając na uwadze, że Konwencja o prawach dziecka, którą ratyfikowały wszystkie państwa członkowskie UE, jest najpowszechniej ratyfikowanym międzynarodowym traktatem o prawach człowieka i ustanawia jasne zobowiązania prawne dla państw w zakresie promowania, ochrony i przestrzegania praw każdego dziecka w ich jurysdykcjach; mając na uwadze, że Parlament Europejski będzie w dniu 20 listopada gospodarzem konferencji wysokiego szczebla z okazji 30. rocznicy powstania Konwencji o prawach dziecka; mając na uwadze, że przewodniczący Parlamentu Europejskiego obiecał, że Parlament Europejski będzie obchodził Światowy Dzień Dziecka co roku w dniu 20 listopada, organizując wydarzenie z udziałem dzieci;
- E. mając na uwadze, że nadal w wielu częściach świata – w tym w państwach członkowskich UE – łamane są prawa dziecka w rezultacie aktów przemocy, znęcania się, wykorzystywania, a także w związku z ubóstwem, wykluczeniem społecznym i dyskryminacją ze względu na religię, niepełnosprawność, płeć, tożsamość seksualną, wiek, pochodzenie etniczne, status imigranta czy rezydenta;
- F. mając na uwadze, że w art. 12 Konwencji o prawach dziecka i w art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zapisano poszanowanie prawa dziecka do bycia wysłuchanym i do tego, by jego opinie w sprawach, które go dotyczą, były uwzględniane stosownie do jego wieku i dojrzałości;
- G. mając na uwadze, że art. 5 Konwencji o prawach dziecka stanowi, że „Państwa-Strony będą szanowały odpowiedzialność, prawo i obowiązek rodziców lub, w odpowiednich przypadkach, członków dalszej rodziny lub środowiska, zgodnie z miejscowymi obyczajami, opiekunów prawnych lub innych osób prawnie odpowiedzialnych za dziecko, do zapewnienia mu, w sposób odpowiadający rozwojowi jego zdolności, możliwości ukierunkowania go i udzielenia mu rad przy korzystaniu przez nie z praw przyznaných mu w niniejszej konwencji”;
- H. mając na uwadze, że kwestie ogólnościatowe, takie jak zmiana klimatu, nowe technologie i cyfryzacja, stwarzają nowe zagrożenia dla dzieci, a jednocześnie oferują nowe możliwości nauki i łączenia się;
- I. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 17, zarówno w ramach jej polityki wewnętrznej, jak i zewnętrznej, w tym celu zrównoważonego rozwoju nr 16.2, którym jest „wyeliminowanie nadużyć, wykorzystywania i handlu ludźmi oraz wszelkich formy przemocy i tortur wobec dzieci”;
- J. mając na uwadze, że prawie 25 milionów dzieci poniżej 18 roku życia jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE; mając na uwadze, że ubóstwo pozbawia dzieci możliwości kształcenia, korzystania z opieki, dostępu do opieki zdrowotnej, odpowiedniej żywności i warunków mieszkaniowych, wsparcia rodzinnego, a nawet ochrony przed przemocą, i może mieć bardzo długotrwałe skutki; mając na uwadze, że Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej podkreśliła, że zwalczanie ubóstwa dzieci jest również kwestią praw podstawowych i zobowiązań prawnych^(?);

(?) Sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej pt. „Zwalczanie ubóstwa wśród dzieci: kwestia praw podstawowych”, <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/child-poverty>

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

- K. mając na uwadze, że w zmienionym Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju opisano dzieci i młodzież jako motor rozwoju i zmian, a także jako zasadniczy element przyczyniający się do realizacji agendy 2030, m.in. dzięki ich zdolności do wprowadzania innowacji; mając na uwadze, że w konsensusie stwierdzono również, że UE i jej państwa członkowskie wzmocnią prawa młodych ludzi i umocnią ich pozycję w prowadzeniu spraw publicznych przez wspieranie ich udziału w lokalnej gospodarce, lokalnym społeczeństwie i procesach decyzyjnych;
- L. mając na uwadze, że inwestycje w przyszłość dzieci, znaczenie ochrony dzieci w ramach kompleksowej strategii na rzecz praw dziecka oraz ustanowienie gwarancji dla dzieci jako narzędzia zwalczania ubóstwa i zapewnienia dzieciom dostępu do podstawowych usług są wyszczególnione jako główne priorytety w pismach określających zadania wiceprzewodniczącej ds. demokracji i demografii Dubravki Šuicy oraz kandydata na komisarza ds. zatrudnienia Nicolasa SCHMITA;
- M. mając na uwadze, że dzieci są grupą szczególnie narażoną, która w dużym stopniu odczuwa negatywne skutki zmiany klimatu i jest jedną z pierwszych ofiar jej negatywnych skutków, takich jak susze, powodzie i huragany, kryzysy żywnościowe i zanieczyszczenia; mając na uwadze, że ponad jedna czwarta zgonów dzieci w wieku poniżej pięciu lat jest bezpośrednio lub pośrednio związana z zagrożeniami dla środowiska ⁽⁶⁾;
- N. mając na uwadze, że dzieci stanowią prawie co czwartą ofiarę handlu ludźmi zarejestrowaną w UE, w tym w swoich własnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że celem są przede wszystkim dziewczęta i są one przedmiotem handlu w celach seksualnych ⁽⁷⁾;
- O. mając na uwadze, że niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i ich wykorzystywanie seksualne w sieci są poważnym naruszeniem podstawowych praw dziecka, ponieważ prowadzą do ogromnej traumy oraz długotrwałych szkodliwych konsekwencji, które mogą utrzymywać się u dzieci będących ofiarami przez długie lata również w dorosłości, i stanowią rozwijające się zjawiska; mając na uwadze, że nowe formy przestępstw, takie jak rozpowszechnianie treści pornograficznych umotywowane zemstą czy szantaż przy użyciu treści pornograficznych, stają się coraz powszechniejsze w internecie i że muszą być eliminowane przez państwa członkowskie za pomocą konkretnych środków; mając na uwadze, że według najnowszych danych liczba materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dzieci w sieci wzrosła drastycznie i w niespotykanym dotąd tempie, i wynika z coraz powszechniejszego korzystania z internetu – doniesienia mówią o ponad 45 milionach zdjęć i filmów wideo oznaczonych jako seksualne wykorzystywanie dzieci ⁽⁸⁾;
- P. mając na uwadze, że zawsze musi być zagwarantowane prawo dziecka do nauki;

Uwagi ogólne

1. jest zdania, że prawa dziecka powinny być centralnym elementem polityki UE oraz że 30. rocznica przyjęcia Konwencji o prawach dziecka jest niepowtarzalną okazją do zapewnienia pełnego wdrożenia tych praw w polityce i w praktyce oraz do podjęcia dodatkowych środków, aby zagwarantować poszanowanie praw każdego dziecka w każdym miejscu, zwłaszcza dzieci w najtrudniejszej sytuacji, bez pozostawiania żadnego samemu sobie;
2. wzywa nowo wybraną przewodniczącą Komisji do podjęcia konkretnych działań w celu zwiększenia widoczności działań UE na rzecz praw dziecka, na przykład poprzez powołanie osoby publicznej wysokiej rangi na przedstawiciela UE ds. praw dziecka; proponuje, aby przedstawiciel ten odpowiadał wyraźnie i wyłącznie za dzieci, służył za punkt odniesienia dla wszystkich spraw i obszarów polityki UE związanych z dziećmi oraz gwarantował spójne i skoordynowane podejście do ochrony praw dziecka we wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych strategiach politycznych i działaniach UE; wzywa do utworzenia unijnego centrum ochrony dzieci, które zapewniłoby skuteczne i skoordynowane podejście oraz umożliwiłoby skuteczną i skoordynowaną reakcję na niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i wszelkie formy przemocy wobec dzieci;
3. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dopilnowanie, by zasada najlepszego interesu dziecka była zawsze w pełni przestrzegana we wszystkich przepisach prawnych, we wszystkich decyzjach podejmowanych przez przedstawicieli rządów na wszystkich szczeblach i we wszystkich decyzjach sądowych, a także zachęca państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w celu zapewnienia lepszego stosowania zasady najlepszego interesu dziecka w całej UE;

⁽⁶⁾ Sprawozdanie WHO pt. „Air pollution and child health, prescribing clear air” [Zanieczyszczenie powietrza a zdrowie dzieci, recepta na czyste powietrze], 2018, https://www.who.int/ceh/publications/Advance-copy-Oct24_18150_Air-Pollution-and-Child-Health-merged-compressed.pdf?ua=1

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-security/20181204_data-collection-study.pdf

⁽⁸⁾ <https://web.archive.org/web/20190928174029/https://storage.googleapis.com/pub-tools-public-publication-data/pdf/b6555a1018a750f39028005bfd9f35eae4b947.pdf>

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie nowej Komisji do przedstawienia nowej, kompleksowej strategii dotyczącej praw dziecka; przypomina o zobowiązaniu UE do ochrony praw dziecka, zapisanym w art. 3 ust. 3 TFUE, art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zmienionym Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju; wzywa Komisję do przedstawienia strategii na rzecz wspierania i ochrony dzieci w każdym miejscu, bez wyjątku, w tym konkretnego budżetu i oznaczenia „dziecko” w ramach przydziału środków budżetowych Komisji, co umożliwiłoby pomiar i monitorowanie inwestycji UE dotyczących dzieci oraz zapewniło rozliczalność;
5. wzywa Komisję, by zbadała, w jaki sposób UE jako organ może przystąpić do Konwencji o prawach dziecka;
6. przypomina, że cele zrównoważonego rozwoju ONZ są ważne dla stania na straży praw dziecka; wzywa Komisję, aby zaproponowała ambitne i kompleksowe ramy w zakresie praw dziecka dla UE i jej państw członkowskich, które umożliwiłyby im osiągnięcie celu zrównoważonego rozwoju nr 17, w szczególności poprzez realizację celów zrównoważonego rozwoju, które są najbardziej związane z dziećmi, oraz poprzez wykorzystanie wskaźników dotyczących celów zrównoważonego rozwoju, które są bezpośrednio powiązane z prawami dziecka;
7. przypomina, że zmiana klimatu i zagrożenia środowiskowe spowodowane działalnością człowieka, w tym zanieczyszczenie powietrza, substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego i pestycydy, mają szkodliwy wpływ na dzieci; wzywa UE i państwa członkowskie do zintensyfikowania działań na rzecz zapewnienia dzieciom zdrowego środowiska i przeciwdziałania negatywnym skutkom zmian klimatu, zwłaszcza poprzez zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z porozumieniem paryskim;
8. zauważa, że nierówności ze względu na płeć mają ogromny wpływ na jakość życia dzieci; mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów, płeć wciąż jest jedną z głównych przyczyn nierówności, wykluczenia i przemocy na całym świecie i ma głęboki wpływ na dzieci;
9. podkreśla, że dzieci są konsumentami podatnymi na zagrożenia i w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby chroniły dzieci przed agresywnymi, wprowadzającymi w błąd i nieinwazyjnymi reklamami i profilowaniem dzieci do celów handlowych oraz zapewniły, by handlowe przekazy audiowizualne rozpowszechniane przez dostawców usług medialnych i dostawców platform udostępniania plików wideo znajdujących się pod ich jurysdykcją nie zachęcały do zachowania szkodliwego dla zdrowia lub bezpieczeństwa dzieci, w szczególności w odniesieniu do artykułów żywnościowych i napojów o dużej zawartości soli, cukrów lub tłuszczów lub w inny sposób niezgodnych z krajowymi lub międzynarodowymi wytycznymi żywieniowymi;
10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wyeliminowanie pracy dzieci jest jednym z priorytetów nowej Komisji; wzywa nową Komisję do stosowania podejścia zerowej tolerancji wobec pracy dzieci; wzywa do przyjęcia środków zobowiązujących przemysł do wyeliminowania pracy dzieci; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia, aby towary, które są przewożone na ich terytorium, nie były produkowane z wykorzystaniem pracy przymusowej lub dzieci;

Polityka wewnętrzna

Położenie kresu wszelkiej przemocy wobec dzieci

11. potępia wszelkie formy przemocy wobec dzieci, w tym nadużycia fizyczne, seksualne i werbalne, przemoc w internecie i poza nim, przymusowe małżeństwa, pracę dzieci, prostytucję, handel ludźmi, handel organami, tortury, inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie lub kary, zabójstwa honorowe, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, rekrutowanie, werbowanie i wykorzystywanie dzieci jako żołnierzy i żywe tarcze, depriwację, zaniedbywanie i nieprawidłowe odżywianie, a także przemoc psychiczną i wszelkie formy nękania; uważa, że tradycji, kultury, religii lub przekonań, polityki i żadnych innych poglądów nie wolno nigdy wykorzystywać do usprawiedliwiania przemocy wobec dzieci; przypomina ważną rolę, jaką społeczności i organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą odgrywać w eliminowaniu wszelkich form przemocy wobec dzieci;
12. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały ustawodawstwo zakazujące kar cielesnych wobec dzieci i uznające je za karalne lub, jeżeli przepisy takie już istnieją, by zapewniły ich skuteczne wdrażanie;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wypracowały strategię krajową i wdrożyły całościowe podejście z udziałem wielu zainteresowanych stron w celu wyeliminowania przemocy seksualnej i wykorzystywania dzieci, zarówno w internecie, jak i poza nim; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma współpraca z przemysłem i wzywa przedsiębiorstwa z sektora ICT oraz platformy internetowe, aby przyjęły na siebie część odpowiedzialności w walce z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniem ich w internecie; podkreśla znaczenie, jakie ma prowadzenie przez państwa członkowskie krajowych kampanii uświadamiających informujących dzieci – w sposób dla nich-przyjazny – o ryzyku i zagrożeniach związanych z internetem, co stanowi uzupełnienie kampanii skierowanych do rodziców;

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z 8 października 2019 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wzywa obecną i nadchodzącą prezydentkę Rady do wzmożenia wysiłków w celu dopilnowania, aby państwa członkowskie podejmowały konkretne działania na rzecz skuteczniejszej pomocy ofiarom i wypracowały skuteczne środki prewencyjne, dochodzeniowe i śledcze dla zagwarantowania, że sprawcy zostaną postawieni przed sądem;

15. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/93/UE i rezolucji Parlamentu w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej⁽⁹⁾; wzywa państwa członkowskie, które są stronami Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych (konwencja z Lanzarote), aby wdrożyły zalecenia Komitetu Lanzarote (komitet stron konwencji z Lanzarote);

16. przyznaje, że organy ścigania borykają się z bezprecedensowym wzrostem liczby doniesień o materiałach prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka i stoją w obliczu ogromnych wyzwań, jeśli chodzi o zarządzanie obciążeniem pracą, gdyż koncentrują się na obrazach przedstawiających najmłodsze, najbardziej bezbronne ofiary; podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji – zwłaszcza ze strony przemysłu i sektora prywatnego – w badania naukowe i rozwój oraz nowe technologie służące wykrywaniu materiałów prezentujących seksualne wykorzystywanie dziecka w internecie i przyspieszeniu procedur ich usuwania i likwidacji;

17. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy między organami ścigania a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w tym sieciami numerów interwencyjnych, które zwalczają niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i seksualne wykorzystywanie dzieci; wzywa Komisję, aby wspierała organizacje walczące z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym dzieci, takie jak światowy sojusz WePROTECT;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły konkretne kroki mające na celu wyeliminowanie wykorzystywania seksualnego dzieci poprzez inwestowanie w środki profilaktyczne, tworzenie szczegółowych strategii wymierzonych w potencjalnych sprawców oraz udzielanie skuteczniejszego wsparcia ofiarom;

19. wzywa Komisję, aby dokonała aktualizacji opracowanej w 2012 r. strategii na rzecz lepszego internetu dla dzieci⁽¹⁰⁾;

Inwestowanie w dzieci

20. wzywa UE i państwa członkowskie, aby inwestowały w usługi publiczne dla dzieci, w tym w opiekę, edukację i ochronę zdrowia, a w szczególności w rozbudowę publicznej sieci żłobków, przedszkoli i usług użyteczności publicznej oferujących zajęcia rekreacyjne dla dzieci;

21. wzywa państwa członkowskie, aby ustanowiły przepisy ustawowe chroniące lub wzmacniające prawa macierzyńskie i ojcowskie w celu zapewnienia zdrowego i stabilnego otoczenia dla dzieci, zwłaszcza w pierwszych miesiącach życia; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zapewniły pełne wdrożenie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, gdyż osiągnięcie lepszej, sprawiedliwszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym będzie miało pozytywny wpływ na dobro dzieci; przypomina, że dzieci mają prawo do przebywania ze swoimi rodzicami oraz że potrzebują one wystarczająco długiego czasu spędzanego razem i wystarczających dochodów, aby żyć w poczuciu bezpieczeństwa i szczęścia;

22. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zwiększyły wysiłki na rzecz położenia kresu ubóstwu wśród dzieci dzięki przyjęciu dalszego zalecenia Rady w sprawie inwestowania w dzieci z myślą o aktualizacji i udoskonaleniu ram politycznych, dzięki czemu wysiłki państw członkowskich będą ukierunkowane na zapewnienie, że dzieci dorastają w dostatnich społeczeństwach sprzyjających włączeniu społecznemu, w których nikt nie jest pomijany, oraz dzięki wyznaczeniu celów w unijnym programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 dążących do zmniejszenia o połowę ubóstwa dzieci; przypomina o potrzebie sprawniejszego gromadzenia danych zdezagregowanych, aby pomóc w monitorowaniu i ocenie postępów na rzecz położenia kresu ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci;

23. wzywa państwa członkowskie, aby odpowiednimi zasobami wspierały ustanowienie europejskiej gwarancji dla dzieci w celu wspierania krajowych reform politycznych z myślą o przyczynieniu się do zapewnienia dzieciom równego dostępu do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki, godziwych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia, co pomoże w wyeliminowaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci; przypomina o znaczeniu przyjęcia praw i dobrostanu dzieci jako parametrów zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru i zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 96.

⁽¹⁰⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52012DC0196>

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

24. wzywa UE i państwa członkowskie, aby inwestowały w dzieci i nastolatków oraz by zapewniały im umiejętności i wiedzę potrzebne na rynku pracy, dzięki czemu będą oni mogli korzystać z przysługującego im prawa do prawidłowego rozwoju i pełnego wykorzystania swojego potencjału jako inicjatorzy zmian społecznych;
25. zachęca państwa członkowskie, aby w ramach systemów krajowych inwestowały w środki zapobiegawcze mające na celu opanowanie rosnącego zjawiska zaburzeń zdrowia psychicznego u dzieci ⁽¹⁾ oraz by zagwarantowały, że szkoły są wystarczająco finansowane, aby zapewnić doradztwo, a nauczyciele odpowiednio przeszkoleni;
26. apeluje do państw członkowskich i Komisji, aby priorytetowo traktowały kwestie dotyczące dzieci przy programowaniu i wdrażaniu strategii regionalnych i strategii w zakresie spójności, takich jak europejska strategia w sprawie niepełnosprawności, unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów oraz unijna polityka równości i niedyskryminacji;

Edukacja

27. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania każdemu dziecku prawa do edukacji;
28. podkreśla znaczenie całościowego podejścia do edukacji, które ma na celu umożliwienie dzieciom korzystania z nauki szkolnej jako punktu oparcia dla rozwoju emocjonalnego i społecznego i którego celem jest również rozwój psychiczny, społeczny i emocjonalny; podkreśla znaczenie kreatywności, sztuki i kultury w edukacji;
29. zachęca państwa członkowskie, aby ustanowiły środki na rzecz walki z wczesnym kończeniem nauki i zapobiegania temu zjawisku oraz by zapewniły sprawiedliwy pod względem płci dostęp do wysokiej jakości edukacji od wczesnego dzieciństwa do okresu dojrzewania, także w przypadku dzieci z niepełnosprawnościami, dzieci zmarginalizowanych i mieszkających na obszarach dotkniętych kryzysami humanitarnymi lub innymi sytuacjami nadzwyczajnymi;
30. podkreśla, że sprzyjanie integracji i innowacyjność powinny być nadrzędnymi zasadami edukacji i szkolenia w erze cyfrowej; jest zdania, że technologie cyfrowe nie powinny pogłębiać istniejących nierówności, lecz że powinno się je wykorzystywać do likwidowania przepaści cyfrowej między uczniami z różnych środowisk społeczno-ekonomicznych i regionów UE; podkreśla, że podejście zorientowane na integrację społeczną musi wykorzystywać pełny potencjał zasobów, jakie zapewniają nowe technologie cyfrowe, w tym zindywidualizowaną edukację i partnerstwa między placówkami edukacyjnymi, dzięki czemu może umożliwiać dostęp do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia osobom z grup znajdujących się w trudnej sytuacji i osobom o mniejszych szansach, także przez wspieranie integracji migrantów i uchodźców oraz mniejszości;
31. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały prawo do edukacji integracyjnej i zapewniły dostęp do wyczerpujących i dostosowanych do wieku informacji o płci i seksualności, a także dostęp do opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz do edukacji o relacjach międzyludzkich dla młodych ludzi w szkołach, zwłaszcza w świetle kroków podejmowanych przez niektóre kraje, które zakazują szkołom zajmowania się orientacją seksualną i tożsamością płciową;

Przyjazny dzieciom wymiar sprawiedliwości /dostęp dzieci do wymiaru sprawiedliwości

32. wzywa państwa członkowskie, aby szybko i skutecznie przetransponowały i w pełni wdrożyły dyrektywę (UE) 2016/800 w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym ⁽²⁾;
33. wzywa państwa członkowskie, aby wdrożyły wytyczne Rady Europy w sprawie wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dzieciom ⁽³⁾; podkreśla, że dobro dziecka powinno być zawsze sprawą nadrzędną w decyzjach dotyczących dzieci, które mają kontakt z wymiarem sprawiedliwości, oraz że zawsze należy zagwarantować prawo dziecka do bycia wysłuchanym zgodnie z art. 12 Konwencji o prawach dziecka; przypomina, że należy wprowadzić szczegółowe zabezpieczenia dla dzieci, które mają kontakt z wymiarem sprawiedliwości, w tym w sprawach rodzinnych takich jak rozwód lub adopcja, a także w sprawach administracyjnych;

⁽¹⁾ WHO szacuje, że w 2016 r. 62 000 nastolatków zmarło na skutek samookaleczenia, które stanowi obecnie trzecią główną przyczyną śmierci nastolatków w wieku 18–19 lat.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ <https://rm.coe.int/16804b2cf3>

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

Migrujące dzieci

34. przypomina, że dobro dziecka powinno być sprawą nadrzędną we wszystkich decyzjach dotyczących dzieci i migracji;

35. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni wdrożyły pakiet wspólnego europejskiego systemu azylowego dla poprawy sytuacji wszystkich migrujących dzieci, a w szczególności dzieci bez opieki w UE; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zajęły się obecną budzącą niepokój sytuacją dzieci w unijnych hotspotach dla migrantów; wzywa UE i państwa członkowskie, aby zintensyfikowały działania mające na celu położenie kresu zatrzymywaniu dzieci w związku z migracją w całej UE, zgodnie z Deklaracją nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów⁽¹⁴⁾, a także by opracowały lokalne alternatywy dla zatrzymania i priorytetowo traktowały integrację, edukację i wsparcie psychologiczne;

36. podkreśla, że dziecko bez opieki jest przede wszystkim dzieckiem potencjalnie zagrożonym i że to ochrona dzieci, a nie polityka w dziedzinie migracji, powinna być zasadą przewodnią państw członkowskich i Unii Europejskiej w tym zakresie, co stanowi poszanowanie podstawowej zasady dobra dziecka; wzywa państwa członkowskie, aby wdrożyły rezolucję Parlamentu z 12 września 2013 r. w sprawie problemu pozostawianych bez opieki małoletnich w UE⁽¹⁵⁾, oraz zwraca się do Komisji, aby wznowiła swój plan działania w zakresie małoletnich bez opieki (2010–2014);

37. apeluje do wszystkich państw członkowskich, aby ułatwiały łączenie rodzin w sposób przychylny, humanitarny i w szybkim trybie zgodnie z art. 10 Konwencji ONZ o prawach dziecka;

38. wyraża zaniepokojenie faktem, że dzieci w dalszym ciągu rodzą się jako bezpaństwowcy (także w UE) i nadal są wykluczone z dostępu do podstawowych praw, w tym do opieki zdrowotnej, edukacji i ochrony socjalnej; ponawia apel do państw członkowskich, aby zgodnie z prawem międzynarodowym znalazły rozwiązanie kwestii dzieci będących bezpaństwowcami w UE i poza jej granicami; wzywa Komisję, aby propagowała powszechny dostęp do rejestracji urodzin i prawo dziecka do uzyskania obywatelstwa w celu wykluczenia ryzyka bezpaństwowości;

Dzieci znajdujące się w trudnej sytuacji

39. wzywa państwa członkowskie do traktowania każdego dziecka przede wszystkim jako dziecka, niezależnie od jego pochodzenia społecznego lub etnicznego, płci, orientacji seksualnej, zdolności lub statusu migracyjnego;

40. podkreśla, jak ważne jest, aby państwa członkowskie wypracowały podejście interseksjonalne do kwestii zwalczania wszelkich form dyskryminacji dzieci przy uwzględnieniu ich podatności na zagrożenia, zwłaszcza podatności dzieci niepełnosprawnych, dzieci migrujących, dzieci ze środowisk migracyjnych, dzieci z grup mniejszościowych i religijnych, dzieci LGBTI, dzieci zagranicznych bojowników, dzieci przebywających w ośrodkach detencyjnych, dzieci, których rodzice są więzieni, dzieci, których rodzice zaliczają się do grupy LGBTI, dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, dzieci będących bezpaństwowcami i dzieci nieposiadających dokumentów, które w nieproporcjonalnie wysokim stopniu są narażone na dyskryminację z wielu powodów i wobec tego wymagają specjalnego podejścia z uwagą na szczególne potrzeby; apeluje do państw członkowskich o ostateczne przyjęcie przekrojowej dyrektywy w sprawie dyskryminacji;

41. ubolewa z powodu wszystkich form przemocy na tle płciowym i wzywa państwa członkowskie do egzekwowania konkretnych środków w celu położenia kresu wczesnym małżeństwom, okaleczaniu żeńskich narządów płciowych i innym szkodliwym praktykom stanowiącym poważne naruszenie praw człowieka w stosunku do dzieci; wobec tego wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji stambulskiej oraz do podjęcia działań w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu z 4 października 2017 r. w sprawie wyeliminowania zjawiska zawierania małżeństw przez dzieci, z 4 lipca 2018 r. w sprawie strategii zewnętrznej UE na rzecz przeciwdziałania wczesnym i przymusowym małżeństwom – kolejne kroki oraz z 7 lutego 2018 r. w sprawie zerowej tolerancji dla okaleczania żeńskich narządów płciowych⁽¹⁶⁾;

42. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na dzieci niepełnosprawne; zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy wobec tych dzieci, w tym również przemoc spowodowaną złym traktowaniem lub nieodpowiednią opieką; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania dzieciom niepełnosprawnym dostępu do wysokiej jakości edukacji i szkoleń, aby umożliwić im uzyskanie jak najwyższego stopnia niezależności i integracji społecznej, a także dostępu do opieki; wobec powyższego wzywa wszystkie państwa członkowskie do wdrożenia norm określonych w Konwencji ONZ o prawach dziecka, Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych oraz w wytycznych ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci;

⁽¹⁴⁾ https://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 165.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 26.

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

43. apeluje do państw członkowskich o zagwarantowanie, że będzie się zapobiegać niepotrzebnemu rozdzielaniu rodzin oraz że wzmocni się usługi dla rodziny i usługi dla społeczności lokalnych, aby wszystkie dzieci mogły dorastać w rodzinach i społecznościach, a nie w placówkach opiekuńczych; apeluje do Komisji o wykorzystywanie funduszy UE do wspierania przechodzenia z usług instytucjonalnych na usługi świadczone w ramach społeczności, zarówno w UE, jak i poza jej granicami;

44. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że dzieci przebywające w więzieniu będą traktowane w sposób uwzględniający ich najlepiej pojęty interes; przypomina, że dzieci w ośrodkach detencyjnych powinny otrzymywać opiekę, ochronę i wszelką pomoc indywidualną – społeczną, edukacyjną, zawodową, psychologiczną, medyczną i fizyczną – potrzebną ze względu na wiek, płeć i osobowość; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by dzieci przebywające w ośrodkach detencyjnych utrzymywały regularny i znaczący kontakt ze swoimi rodzicami, rodziną i przyjaciółmi poprzez odwiedziny i korespondencję;

45. jest zaniepokojony dużą liczbą dzieci zaginionych w Europie; zachęca państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy transgranicznej oraz do intensywniejszej wymiany informacji i koordynacji między organami egzekwowania prawa i organami ochrony dzieci, aby identyfikować, odnajdywać i chronić zaginione dzieci przy jednoczesnym zagwarantowaniu poszanowania nadrzędnej zasady dobra dziecka; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego wdrożenia obowiązku udostępnienia odpowiedniego finansowania w celu zagwarantowania ciągłości i jakości w odniesieniu do funkcjonowania usług zgłaszania przypadków zaginięcia dzieci w całej UE, zgodnie z wymogami Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej, przyjętego w 2018 r.;

46. przypomina, jak ważne jest zadbanie o przestrzeganie praw wszystkich dziewcząt i chłopców będących ofiarami handlu ludźmi, bez względu na ich narodowość; ponownie wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy UE w sprawie zwalczania handlu ludźmi, ze szczególnym uwzględnieniem środków zapobiegawczych; podkreśla, jak ważne jest, aby państwa członkowskie zintensyfikowały działania mające na celu zagwarantowanie odpowiedzialności w stosunku do ofiar handlu ludźmi, wyeliminowanie tego przestępstwa jako takiego oraz przeciwdziałanie bezkarności, jaką wciąż cieszą się handlarze ludźmi, osoby wykorzystujące ten proceder, czerpiące z niego korzyści i dopuszczające się nadużyć, a to poprzez kryminalizację korzystania z usług wymuszanych od ofiar handlu ludźmi w przypadku wszystkich form wykorzystywania;

Uczestnictwo dzieci

47. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwinięcia i wdrożenia bukaresztańskiej deklaracji w sprawie uczestnictwa dzieci⁽¹⁷⁾; podkreśla, że kulturę uczestnictwa dzieci można wprowadzać na wszystkich szczeblach: rodzinnym, społecznościowym, lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, a wynikające z niej korzyści dla społeczeństwa mogą być krótko- i długoterminowe;

48. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia uczestnictwa dzieci w procesie tworzenia ustawodawstwa oraz zachęca państwa członkowskie i Komisję do utworzenia konkretnych mechanizmów uczestnictwa dzieci, takich jak rady dzieci, w pracach europejskich, krajowych, regionalnych i lokalnych zgromadzeń parlamentarnych, zwłaszcza w kluczowych obszarach polityki;

49. apeluje do Komisji o włączenie dzieci do procesu konsultacji w związku z konferencją w sprawie przyszłości Europy;

50. przypomina instytucjom UE i państwom członkowskim o znaczeniu działań mobilizacyjnych przeciwko zmianie klimatu, organizowanych przez dzieci i młodzież, które to działania w kluczowy sposób wpływają na europejskie programy polityczne oraz stanowią wspaniały przykład na to, jak dzieci w coraz większym stopniu angażują się w strategię polityczne i coraz lepiej potrafią wyrażać swoją wolę, aby współdecydować jako zaangażowani obywatele pragnący zmiany;

Polityka zewnętrzna

51. wzywa państwa, które nie ratyfikowały jeszcze Konwencji o prawach dziecka i protokołów dodatkowych do niej, do jak najszybszego uczynienia tego;

52. wzywa państwa członkowskie do pogłębienia współpracy i dialogu z państwami trzecimi w celu szerzenia świadomości i propagowania przestrzegania praw dziecka na całym świecie, aby nie zapomnieć o żadnym dziecku; wzywa UE i państwa członkowskie do współpracy z krajami partnerskimi oraz do wspierania i przyjmowania ustawodawstwa, strategii politycznych, budżetów i programów działania, które sprzyjają włączeniu wszystkich dzieci oraz obejmują

⁽¹⁷⁾ <https://chilrendeclaration.typeform.com/to/h8dSPt>

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

identyfikowanie wszelkich form dyskryminacji i przemocy, w tym dyskryminacji i przemocy ze względu na wiek, płeć i niepełnosprawność, gdyż formy te uniemożliwiają dzieciom i grupom dzieci korzystanie z przysługujących im praw, a także wzywa do podejmowania i promowania niezbędnych działań mających na celu usuwanie tych barier i zagwarantowanie, że najlepiej pojęty interes wszystkich dzieci będzie celem nadrzędnym;

53. apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel o priorytetowe traktowanie praw dziecka i ochrony dzieci we wszystkich działaniach zewnętrznych UE w celu skutecznego uwzględniania praw dziecka i ochrony dzieci w rozmowach na temat praw człowieka, umowach międzynarodowych i handlowych, procesie akcesyjnym i w europejskiej polityce sąsiedztwa, a także we wszystkich stosunkach zewnętrznych UE z krajami trzecimi, zwłaszcza z krajami pogrążonymi w konfliktach; wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji do przedstawiania Parlamentowi co roku sprawozdania dotyczącego rezultatów osiągniętych w odniesieniu do zewnętrznych działań UE ukierunkowanych na pomoc dzieciom;

54. apeluje do Komisji o zintensyfikowanie działań w zakresie uwzględniania praw dziecka i ochrony dzieci we współpracy na rzecz rozwoju i w pomocy humanitarnej w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania i zwiększenia poziomu ochrony dzieci dotkniętych konfliktami, sytuacjami nadzwyczajnymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka czy klęskami żywiołowymi, dzieci wewnątrznie przesiedlonych, dzieci migrujących i dzieci będących uchodźcami, a także w celu zagwarantowania przestrzegania ich praw podstawowych;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia rozwiązań systemowych w celu rozwiązania problemu ubóstwa międzypokoleniowego; podkreśla, jak decydujące znaczenie ma odzwierciedlenie w nowych wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 pilnej potrzeby rozwiązania problemu ubóstwa dzieci zarówno w UE, jak i poza jej granicami poprzez działania zewnętrzne; podkreśla znaczenie oficjalnej pomocy rozwojowej jako kluczowego instrumentu służącego eliminowaniu ubóstwa oraz przypomina o odpowiednich zobowiązaniach UE i jej państw członkowskich w odniesieniu do oficjalnej pomocy rozwojowej, w tym o zobowiązaniu do przekazywania na ten cel 0,7 % dochodu narodowego brutto;

56. wzywa Komisję i państwa członkowskie do finansowania i gwarantowania równego dostępu do podstawowych usług i edukacji w miejscach, w których występują warunki nadzwyczajne, takie jak konflikty i klęski żywiołowe; podkreśla, że dostęp do edukacji może chronić dzieci przed występującymi wokół nich zagrożeniami fizycznymi, takimi jak nadużycia, wykorzystywanie, przemoc seksualna związana z konfliktami zbrojnymi, rekrutacja przez siły i grupy zbrojne oraz wykorzystywanie przez nie, a także że edukacja jest korzystna dla całych społeczności, pobudza wzrost gospodarczy, ogranicza ubóstwo i skalę nierówności oraz poprawia zdolność jednostki do zdrowego trybu życia, uczestnictwa w życiu społecznym oraz do zaprowadzania pokoju i stabilności;

57. apeluje do Komisji o podjęcie działań w odpowiedzi na rezolucję Parlamentu z 4 października 2017 r. w sprawie wyeliminowania zjawiska zawierania małżeństw przez dzieci; wzywa UE i państwa członkowskie do stosowania jednolitych norm prawnych w odniesieniu do procedury postępowania w przypadku wczesnych małżeństw, do współpracy z krajami trzecimi oraz do oferowania szkoleń i pomocy technicznej, która pomoże tym krajom przyjąć i stosować przepisy zakazujące wczesnych i przymusowych małżeństw, w tym przepisy wprowadzające minimalny wiek małżeński; zwraca się do państw członkowskich o przyjmowanie środków zachęcających do wymiany najlepszych praktyk w zakresie minimalnego wieku małżeńskiego i nieuznawania małżeństw dzieci migrujących przybywających do Europy, a także do przyjmowania krajowych środków uniemożliwiających zagraniczne podróże dzieci w celu zawarcia małżeństwa poza UE; wzywa Komisję do ogłoszenia europejskiego roku walki ze zjawiskiem zawierania małżeństw przez dzieci oraz wczesnych i wymuszonych małżeństw;

58. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że w kontekście ich negocjacji i umów handlowych wdrażane będą wiążące normy w zakresie praw człowieka i należytej staranności w kwestiach środowiskowych, aby położyć kres pracy dzieci;

Dzieci w konfliktach zbrojnych

59. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do systematycznego poruszania kwestii poważnych naruszeń praw dzieci w rozmowach ze stronami konfliktów, zwłaszcza w przypadku naruszeń wymienionych w rocznym sprawozdaniu sekretarza generalnego ONZ na temat dzieci w konfliktach zbrojnych; apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i Komisji o skuteczne i kompleksowe podejście do kwestii krótko-, średnio- i długoterminowego wpływu konfliktów na dzieci poprzez wykorzystanie całego szeregu dostępnych narzędzi, w tym również nowych i wzmocnionych wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych;

60. zwraca się do Komisji o wspieranie programów rehabilitacji i resocjalizacji dzieci dotkniętych konfliktami zbrojnymi, o zagwarantowanie odpowiedniego i długoterminowego finansowania takich programów, o zapewnienie dzieciom bezpiecznego otoczenia, w którym opieka psychologiczna, wsparcie i edukacja mają fundamentalne znaczenie, oraz o przywiązywanie szczególnej wagi do wyjątkowych wyzwań, jakim muszą stawić czoła dziewczęta w związku z demobilizacją i reintegracją w społeczeństwie;

Wtorek, 26 listopada 2019 r.

61. wyraża najgłębsze obawy w związku z sytuacją humanitarną dzieci zagranicznych bojowników, które są przetrzymywane w północno-wschodniej Syrii, oraz wzywa państwa członkowskie do repatriacji wszystkich dzieci z Europy przy uwzględnieniu ich specyficznej sytuacji rodzinnej i najlepiej pojętego interesu dziecka, a także do udzielenia niezbędnego wsparcia w celu rehabilitacji i resocjalizacji tych dzieci; wyraża ubolewanie z powodu braku dotychczasowego działania państw członkowskich UE oraz braku koordynacji na szczeblu UE;

62. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu wysokiej liczby zweryfikowanych przypadków zabójstw i okaleczeń dzieci w konfliktach zbrojnych; ponownie podkreśla, że dzieci w dalszym ciągu wykorzystuje się jako broń, zamachowców samobójców, niewolników seksualnych i ludzkie tarcze, a także zmusza się je do aktywnego udziału w działaniach wojennych; zdecydowanie potępia wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych; zauważa, że ofiary śmiertelne wśród dzieci, spowodowane konfliktami, liczy się w setkach; śmierć dzieci jest często skutkiem celowych ataków na ludność cywilną i infrastrukturę humanitarną; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do niesprzedawania uzbrojenia ani sprzętu wojskowego stronom takich konfliktów;

o

o o

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
